

GENEL BAŞKANIMIZ ALİ BABACAN'IN YOMRA İLÇE KONGRESİ KONUŞMASI

DEVA Partisi'nin değerli genel merkez kurul üyeleri,

Trabzon il teşkilatımızın değerli başkanı, Yomra ilçe teşkilatımızın değerli başkanı,

Siyasi partilerin kıymetli temsilcileri,

Değerli teşkilat mensuplarımız,

Ulusal ve yerel basınımızın değerli mensupları,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen tüm vatandaşlarımız;

Hepinizi en içten duygularıyla selamlıyor, Yomra ilçe teşkilatımızın birinci olağan kongresine hoş geldiniz diyorum.

Geçtiğimiz mart ayında Akçaabat ve Ortahisar ilçe kongrelerimiz için Trabzon'daydık.

Aranın açılmasına fırsat tanımadık, bugün tekrar buradayız.

Bir kez daha Karadeniz'in göz bebeği Trabzon'da sizlerle buluşmaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Bu vesileyle, Yomra teşkilatımızda görev alan ve görev alacak tüm arkadaşlarıma da çalışmalarında başarılar diliyorum.

Değerli arkadaşlarım,

Biliyorsunuz, geçtiğimiz haftalarda Sayın Erdoğan'a bir çağrı yapmıştım.

“Artık yeter” demiştim.

“Ben ve arkadaşlarımın işin içinde olduğu, ortak aklın hâkim olduğu dönemin başarılarıyla övünmeyi bırakın” demiştim.

Siz şu son 3 yıl 3 ayda ne yaptınız? Onu anlatın demiştim.

Niye son 3 yıl 3 ay. Çünkü taraflı partili cumhurbaşkanı göreve başladı.

Yeni sistemle beraber partili, taraflı cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemiyle beraber cumhurbaşkanı görevine başladı.

Bütün yetkiyi elinde topladı. Tek imzayla aklına gelip de yapamayacağı bir şey yok.

Yargı kontrolünde, meclis emrinde, bütün güç elinde.

Geçmiş anlatıp durmayın ya dedim. Siz tek başınıza bütün yetkiyi elinizde toplayıp ondan sonra bu ülke için neler yaptınız? Bunu anlatın dedim.

Bugünkü iktidar, kendi başarı hikayesi tükendiği için, durmadan geçmiş anlatıyor.

Varsa yoksa biz 2002’den beri şunu bunu yaptık. İyi de o gün kadro farklıydı. Bugün farklı bir kadro var ve bütün yetkide kendisinin elinde.

Bizden sonraki özellikle ben ve arkadaşlarımın ayrıldığı döneme dair ağızlarını bıçak açmıyor. O dönemle ilgili siz şöyle ifadeler duyuyor musunuz?

Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistem başladı, ben bütün yetkiyi tek elimde topladım. Ve işsizliği düşürdüm. Böyle bir şey duyuyor musunuz?

Yok, çünkü artıyor.

Bir kere bile cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemi başladı, ben bütün yetkiyi elimde topladım. Ve bak ülkede yoksulluk azalıyor. Böyle bir şey duydunuz mu?

Yok. Ne yapıyor? Muhasebeyi ta 2002’den başlatıyor, bugüne getiriyor.

Bizim ve arkadaşlarımızın işin başında olduğu, ortak aklın, istişarenin çalıştırıldığı dönemin artılarıyla son dönemin eksilerini harmanlıyor. Muhasebeyi öyle açıklıyor.

Ya 19-20 sene çok uzun bir süre.

Şu son dönemi biraz anlatın hele değil mi?

Biz sistemi değiştirdik. Bütün yetkiyi elimde topladım. Ve ülke zenginleşti. Diyebilir mi? Diyemezler.

Çünkü bu sistemin sonuçlarıyla övünmek mümkün değil.

Sonuç yok.

Sabah akşam, eski dönemin başarılarıyla övünüp duruyor.

Huylu huyundan vazgeçmiyor.

Sayın Erdoğan iki gün evvel yine bizim dönemle övünmüş.

Artan ne azalan ne? Doğru muhasebesini yapmak lazım. İstihdamdan bahsedir değil mi? Şu kadar istihdam artırdık diye.

Bir dönelim, istihdamın ne kadarı ben ve arkadaşlarımla işin başında olduğu dönemde oluşmuş, ne kadar biz ayrıldıktan sonra oluşmuş.

Bakın 2002-2021 döneminde istihdama katılan, yani iş sahibi olan her 100 kişiden en az 75'i biz işin içinde olduğumuz dönemde oluşmuş. Önce bunu görmek lazım.

Peki, 2018'de taraflı cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemine geçtik mi? Geçtik. Sayın Erdoğan bütün ipleri eline aldı mı? Aldı.

O günden bugüne istihdama ne oldu? Son 3 yıl 3 ayda, 2018'in Haziran'ından bu yana istihdama ne oldu?
1 milyon azaldı arkadaşlar, 1 milyon.

Her sene işgücü piyasasına bir milyon tane gencin girdiği bir ülkede, normalde işsizliği sabit tutmak için sizin 3 milyon istihdamı artırmanız lazım.

İşsiz var mı? Var.

Her sene 1 milyon kişi işgücü piyasasına giriyor mu? Giriyor.

Her sene 1 milyon kişi istihdam artsa bizim işsizlik oranını sabitliyor.
Düşmüyor.

Bırakın artmayı, bu son dönemde 1 milyon kişi istihdamı düştü bu ülkede.

Milyonlarca işsiz var.

Ve şu anki geniş tanımlı işsizlik oranı ki biz bastıra bastıra en sonda TÜİK, bu yıl başından itibaren geniş işsizlik diye açıklamaya başladı.

Diyorduk, ya iş aramaktan vazgeçenler, bu ülkeden umudunu kesenler var.
Siz onları niye hesap etmiyorsunuz.

İlla ben iş arıyorum, bulamıyorum diyecek. O işsiz. Peki ev gençleri ne olacak? Onları saymıyor TÜİK.

Nihayetinde makyajlıda olsa bunu açıklamaya başladılar. Ve %23 olarak açıklanan geniş tanımlı işsizlik var.

Ve değerli arkadaşlar, bu yüzde kaçtı biliyor musunuz? 13'tü 13.

%13'ten %23'e sıçrayan bir geniş tanımlı işsizlik var.

Bizim dönemde oluşan istihdam da bahsediyor da bütün yetkiyi kendi elinde topladığı dönemde bu istihdam kaybından, bu geniş tanımlı işsizlik artışından niye bahsetmiyor? Sormak lazım.

Lafla peynir gemisi yürümüyor.

Yani bu taraflı cumhurbaşkanlığı sistemi ne gençlere iş buldu ne de çalışanların işini korudu. İstihdamı değil, işsizliği artırdılar.

Bu kadarla bitti mi? Hayır bitmedi.

Sayın Erdoğan, çalışanların gelir seviyesinin yükseldiğini söylüyor. Çalışanların gelir seviyesi yükseldi diyor.

Ona, yine şu son 3 yıl 3 aya bakmasını tavsiye ediyorum. Çünkü kendi döneminde bütün yetkiyi kendi elinde topladığı dönemde çalışanların geliri düştü.

Emeklinin maaşı eridi. Emeklilerimiz çarşıya pazara gittiği zaman geçen sene bir aylık emekli maaşıyla aldığını bu yıl artık alamıyor.

Üstelik bu sadece son bir yılda değil. Üç yıldır arka arkaya emeklimizin de sabit gelirli vatandaşımızın da satın alma gücü düşüyor.

Gelin, kişi başı düşen milli gelire bakalım. En önemli refah göstergesidir. Diğer ülkelerle de mukayese edebileceğimiz bir göstergedir.

Bakın, şöyle bir 2002-2008 arasına baktığınızda burada çok nitelikli bir artış var. Görüyorsunuz değil mi? Milli gelir nasıl yükseliyor.

2002'de devralmışız 3 bin 500 dolarlarda. Ben ve ekibim iş başına geldik. Ortak akıl ve istişareyi çalıştırdık. Saçma talimatları asla yerine getirmedik. Doğru olan neyse onu yaptık. Ve ülke zenginleşti. Basamak basamak yükseldi ve 11 bin doları bulduk.

Yıl 2011. Ve 2011 yılında biz ne yaptık? 2023 hedeflerini açıkladık. Dedik ki 2023 yılı için hedefimiz 25 bin dolar.

Şunu düşündük ve hesapladık. 3 bin 500 dolardan 11 bin dolara altı yılda çıktıysak geri kalan 15 yılda herhalde bu rakamı da 25 bin dolara ulaştırırız dedik. Bu çok zor olmasa lazım.

Şu basamak basamak yükselen performansı eğer aynen devam ettirsek 25 bin doları yakalarız dedik.

Sonra ne oldu? Küresel kriz geldi. Ben o zaman Dışişleri Bakanı oldum. Ve milli gelirimizde iki yıllık bir duraksama yaşadık. Arkasından da tekrar ekonomiye döndüm ve yeniden yükselme dönemi başladı.

Basamak basamak yükseldi. Ve tekrar 12 bin 500 doları yakaladı. Zirve, 2013 yılı zirve.

Daha sonra Merkez Bankası bağımsız olsun mu, olmasın mı tartışması. Faizler %6-7'yken Merkez Bankası'na tüm o dönemin pırıl pırıl bürokratlarına siz vatana ihanet ediyorsunuz demeler.

Merkez Bankası bağımsız olmamalı kavgası.

Tabii ki ne oldu? O kavgaların sonucunda hemen refahtaki gerilemeyi gördük.

Ben 2015'te ayrıldım. Arkasından milli gelir sürekli düştü düştü.

Asıl keskin düşüş bakın ne zaman başladı.

2018'de taraflı partili cumhurbaşkanı, akraba bakan el ele veriyor. Ve bakın o yıl milli gelir nasıl düşüyor.

Ertesi yıl, bir yıl daha ve şu anda geldiğimiz noktada 8 bin dolarlardayız.

Ve şu anda yenir bir orta vadeli program var. Bunu Sayın Erdoğan kendi açıkladı. O orta vadeli programda 2023 içinde bir hedef açıkladılar.

O açıklanan 2023 hedefine dikkatinizi çekiyorum. 10 bin 700.

Bakın şu basamaklar var ya artışlar, bunlar orta vadeli programda açıklanan sadece tahmin. Bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini bilmiyoruz. Bu sadece bir tahmin.

Biz neyi biliyoruz? Şu 8 bin 500'e düşmüş ya onu biliyoruz. Onu yaşadık çünkü. Geçen sene 2020'de onu yaşadık. Onu biliyoruz.

Geri kalan artışlar sadece bir tahmin. Olacak mı olmayacak mı göreceğiz. Ama tahmin de olsa hedefte olsa geldiğimiz nokta belli.

Sayın Cumhurbaşkanının açıkladığı orta vadeli programda 2023 hedefi 10 bin 700 dolar.

Biz 2008'de 11 bin doları yakalamışız zaten ya. Bakın 2008, 11 bin dolar. 2023 hedefi 10 bin 700 dolar.

Kayı görüyor musunuz ya? Fakirleşmeyi görüyor musunuz?

2011'de o yüksek rakamları yakalayınca 25 bin dolarlık hedef belirledik. Bugün Sayın Erdoğan'ın hedefi 10 bin 700. Bu kadar. Hesap ortada. Bütün açıklığıyla ortada.

Ülkenin nasıl fakirleştiği ortada. Ben geçtiğimiz günlerde bir başka örnek verdim. Dedim ki, şu 200 liralık banknot var ya tedavüle girdiği gün, 2009'da tedavüle girmiş, değeri 123 dolar.

Bugün aynı 200 dolarlık banknotun değeri 23 dolar. 100 dolar yok. 100 dolar kayıp.

Hepinizin cüzdanındaki, bazılarının cüzdanında artık 200 lira taşımak da zor onun da farkındayım, şöyle vatandaşı sokaktan çevirsen cüzdanına baksan kaç tanesinin içinden 200 lira çıkar o da ayrı mesele.

Bakın, 200 liralık banknot. Altı sıfır atıldı biliyorsunuz. 123 dolar ediyor bugün 23 dolar.

Vatandaşımızın her bir 200 lirasından bir 100 dolar uçup gitmiş. Bu 100 dolar nereye uçup gitti ya, bunu bir açıklayın. Nerede?

Her 200 liralık banknotun içindeki 100 dolar nereye uçup gitti. Bir açıklayın bunu.

Kötü yönetim arkadaşlar, kötü yönetim.

Ve gerçekten kötü yönetimin bir ülkeye verebileceği zararı başka hiçbir şey veremez.

Şöyle bir bakıyoruz değerli arkadaşlar, hesap ortada.

Şöyle toplumun arasına birazcık çıksa, biraz çarşı Pazar dolaşsa inanın bu söylediklerini de söyleyemez.

Ya bu millete ayıp olur herhalde der. Vatandaşın durumu perişan. Yoksulluk almış başını gitmiş.

Çiftçi, maliyetlerini artık karşılayıp da üretim yapıp da para kazanamıyor. Çoğu çiftçimiz zarar ediyor.

Esnafımız zaten belki de meslek hayatının en zor günlerini yaşıyor şu anda.

Cumhurbaşkanı çıkıyor, ekonomimiz şöyle iyi böyle iyi diyor. Şöyle büyüdük böyle büyüdük diyor.

Gerçekten vatandaşla irtibatın kesilmesinin de bir sonucu bu. Normal bir şey değil.

Şöyle haftada bir gün bir saat toplum içine karışan bir cumhurbaşkanı ekonomimiz iyiye gidiyor diyemez. Her konuşmasında halkla arasındaki uçurum büyüyor. Bunun da farkında değil artık.

Bakın, başka ne diyor.

2023 hedeflerinden bahsediyor. Burada bir durmak lazım. Neymiş? Türkiye'yi her alanda olduğu gibi çalışanlarımızın gelir seviyeleri konusunda da en üst sıralara çıkarmayı planlamışlar.

Arkadaşlar, laf oyunları yaparak bizim ısrarla hatırlattığımız bu kişi başı milli gelir hesabından kaçıyor. Tablo açık ortada. İşte az önce biz doğrusunu anlattık.

Biz senelerce çalıştık. Alın teri döktük ve onlara düzgün bir ekonomiyi teslim ettik.

Getirdiler, götürdüler derken kişi başı milli gelir ta 2008 seviyesine kadar geriliyor. 2023'te 2008'e anca, tutturamıyor bile.

Sayın Erdoğan'ın ve akraba bakanın ekonominin başına geçmesinin ardından halkımızın yoksullaştığı bütün göstergelerde fiilen, çarşıda, sokakta, pazarda belli.

Ha bir de çalışanların gelir seviyesini o makyajladıkları gerçek dışı enflasyona göre ayarlıyorlar değil mi? Zaten sorunlardan birisi de orada.

Ne yapıyorlar? Resmi enflasyon neyse resmi enflasyon kadar emekli maaşı artıyor. Resmi enflasyon neyse o kadar memur maaşı artıyor.

Ama gerçek hayat öyle değil. Gerçek hayat çok daha hızlı pahalılaşıyor. Gerçek enflasyon çok daha yüksek.

Peki nasıl oluyor da 'çalışanların gelir seviyesini artırıyoruz, artıracamız' diyorlar? Gerçekten anlamak mümkün değil.

Arttığı falan yok arkadaşlar. Artık ekonomiyle ilgili bazı konuları Sayın Erdoğan bir hayal aleminden aktarıp konuşuyor. Bir hayal alemi.

Başarılarından bahsederken 'her alanda olduğu gibi' diyor. Ve 2023 hedeflerinden tekrar tekrar bahsediyor.

Şimdi sadece 3-4 kalemde, "2023'te bizim hedefimiz neydi, Sayın Erdoğan'ın orta vadeli programla açıkladığı 2023 hedefleri nedir" diye bir mukayeseye bakalım.

Biz; kişi başı düşen milli geliri 25 bin dolara yükseltme hedefi koymuşuz.

Şu andaki hükûmetin, cumhurbaşkanının hedefi 10 bin 708. Rakam bu.

Bir başka göstergeye bakalım.

Toplam gayrisafi yurtiçi hasıla, toplam ekonomi büyüklüğünde 2023 için koyduğumuz hedef 2 trilyon 200 milyar dolar.

Son açıklanan hedef: 0.9. Bakın 925 milyar dolarlık bir ekonomik büyüklük hedefliyorlar. Ne zaman? 2023.

Biz ne hedeflemiştir? 2 trilyon 200 milyar dolar.

Çok övündükleri ihracat değil mi? Bugünlerde sık sık ihracat şöyle ihracat böyle diyorlar. Doğru.

Son aylarda pandeminin bitmesiyle beraber gelişmiş ülkelerin iç piyasası çok canlı. Türkiye gibi değil. Çok ciddi bir alışveriş var. İnsanlar evlerinden çıktı, ceplerinde para var ve alışveriş yapıyorlar. O ülkelerde mal çok satıldığı için biz o ülkelere ihracat yapıyoruz.

Bizim 2023 için koyduğumuz ihracat hedefi tam 500 milyar dolar.

Bunu sadece hükûmet olarak biz koymadık o zaman. Türkiye İhracatçılar Meclisi ile de çalıştık. Onlara da sorduk. Bu sadece bir devlet hedefi olursa zor.

Siz ihracatçılar olarak kendinize bir hedef koyun dedik. Siz çalışın dedik. Sektör sektör, kalem kalem. Bu 500 milyar doların altında pek çok kalem var. Her bir ürünle ilgili hedefler var.

Ve her bir ürünle her bir sektörle ilgili hedefler o sektörün kendi koyduğu hedefler. Böyle hazırladık. Ve hem hükûmet olarak hem de tüm bu ülkenin ihracatçıları olarak ortak hedefi 500 milyar dolar olarak açıkladık.

Şu andaki orta vadeli programda 2023 hedefi de 242 milyar dolar.

Hesap ortada. Bu ülkenin hedefleri nasıl küçültüldü? Bu ülkenin vatandaşının cebindeki para nasıl pul oldu? O paranın değeri nasıl buharlaştı? Hepsi ortada.

Son bir karşılaştırma daha yapalım. Bakın bu da işsizlikle ilgili hedefler.

Bizim 2023 için hedefimiz %5 işsizlik oranıydı.

Son açıklanan orta vadeli programda ta 2023 için hedef %11,4

Yani 2023'te dahi işsizliği tek haneye indirme gibi hedefleri artık yok.

Bu gerçeği artık görüyorlar ki, bunu orta vadeli programa yazıp açıklamışlar.

Gerçekten yazık. Bu ülkeye yazık.

Değerli arkadaşlar,

Şöyle bir baktığımızda, ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz. Ne güzel atasözü değil mi?

Ne konuşurlarsa konuşsunlar. Artık bu millet sonuca bakıyor sonuca.

Ne üretiyorsunuz? Ne katıyorsunuz? Bu ülkeye ne faydanız var? Artık millet buna bakıyor.

Arkadaşlar, o yanlış konuşsa da biz ısrarla hakikati savunacağız. Halkımızın kandırılmasına izin vermeyeceğiz.

Bakın, son bir video daha var ona bakalım.

“Eğer bu ülkenin kazancından 84 milyonun tamamının faydalanmasını temin etmeyeceksek, bunca gayrete, bunca mücadeleye, bunca kavgaya ne gerek var?”

Doğru vallahi.

Şimdi bu ifade var ya arkadaşlar, artık bir iç sezışin herhalde dışa yansıması diyorum ben.

Anlaşılan Sayın Erdoğan, bu sözleriyle, artık siyasete devam etmekle ülkeye fazla bir şey kazandıramayacağını yavaş yavaş anlıyor herhalde diye ümitle dinledim bu ifadeleri doğrusu.

“Ülkenin kazancından 84 milyonun tamamı faydalanamayacaksa, bunu görüyorsa, artık çok uğraşmaya gerek yok ya. Tadında bırakmayı da bilmek lazım.

Bakın, bir grafik de ülkemizdeki yoksul sayısıyla ilgili. Bu da çarpıcı bir grafik.

Ve bu yoksul sayısının tanımı nedir arkadaşlar? Dünya Bankası'nın kademe kademe yoksulluk sınırları var ama. Bu yoksulluk tanımını biz bir gün için 5 buçuk veya altı bir milli gelirden bahsediyoruz.

Bir kişi bir gün beş buçuk dolar veya altı bir gelirden bahsediyoruz. Yani yaklaşık bir kişi bir gün 50 lira.

Yani bir kişinin bir günlük geliri eğer 50 liranın altında ise onu yoksul varsayarak bir hesap bu. Tabii diyeceksiniz ki ya 50 lira nedir ki? Bu öyle varsayımlı bir hesap.

Şimdi bu Dünya Bankası'nın uluslararası bu 5 buçuk dolar olarak koyduğu bu hesabı ele aldığımız için bunu gösteriyorum. Şimdi bir kişi bir gün 5 buçuk doların altında geliri olan yani bugünkü parayla 50 Türk lirası geliri olan vatandaşlarımızın sayısı bakın, 2002 yılına bakın, 24 buçuk milyon vatandaşımız.

Ama o günkü 5 buçuk dolar bugünkü de 5 buçuk dolar. Onun altında yaşamış. Arkasından biz kolları sıvayıp çalışmaya başlamışız. Ortak akıl ve istişare çalışmış.

Yoksulluk sayısı bakın nasıl hızlı düşüyor. Şelaleden su akar gibi. Grafiği görüyorsunuz. Arkasından ben Dışişleri Bakanı oluyorum. Küresel kriz geliyor ve yoksul sayısı durgunlaşıyor. Düşüş duruyor. Farkındasınız.

Sonra ekonomi kötü, kriz var diyorlar. Beni tekrar çağırıyorlar. Ben diyorum ki gelirim ama kendi ekibimi kurmazsam bu iş olmaz. Bana karışmayacaksınız, kendi ekibimi kuracaksam gelirim diyorum.

Başlıyoruz. 2009'da kolları sıvıyoruz başlıyoruz.

Bakın, yoksul sayısı düşüyor, düşüyor. Yine inişler çıkışlar var. Asıl çarpıcı olan burada taraflı partili cumhurbaşkanı göreve başlıyor, akraba bakanı yanına alıyor. Bütün yetkiyi elinde topluyor. Yıl 2018.

Ondan sonraki yoksul sayısına bakın. Görüyorsunuz değil mi? Bunlar hem bizim TÜİK'in yayınladığı hem de uluslararası kuruluşların alıp kendi yayınlarında gösterdiği rakamlar.

Bunlar bizim kendi hesabımız değil. TÜİK makyajlayarak bunları gösteriyor olabilir onu da bilemiyoruz. Gerçek rakamlar bunların dahi üstünde olabilir. Onu bilemiyoruz.

Ama mızrak çuvala sığmadığı için TÜİK'in bile artık gizleyemediği, saklayamadığı bir yoksulluk artışı var bu ülkede.

Onun için ben diyorum ki Sayın Erdoğan'a, geçmişten bahsederseniz öncelikle bütün yetkiyi üzerinizde topladığınız alanın ekonomik sonuçlarını söyleyin.

Ekonomistim diyor. Benim alanım ekonomi diyor değil mi? Bütün yetki de elinde mi? E, o dönemi bir anlatın ya ne oldu? Niye bu ülkede yoksul sayısı artıyor?

Niye bu ülkede yoksulluk intiharları var? Böyle bir şey duyar mıydık?

Yoksulluk intiharlı tabirini biz duymazdık. Son birkaç yılda yoksulluk intiharı literatüre girdi.

Ve RTÜK yasak getirdi. Televizyonlara bunu duyamazsınız. Bunla ilgili haber de duyamazsınız.

Yani burada bizi canlı yayınlar mecburen veriyor ama akşam haberlerinde bu ifadeleri duyamazsınız çünkü RTÜK ceza keser. Yoksulluk intiharından bahsedilemez televizyonda.

Ama bu bir gerçek. Türkiye'nin gerçeği. İnsanlar çaresizlikten canına kıyıyor.

Yazık değil mi bu ülkeye? Bu ısrar bu inat niye?

İşi tadında bırakmak lazım. Gerçekten yazık.

Yoksul sayısı tırmandı.

Enflasyon vatandaşı ezdi.

Hal bu. Tablo bu.

Ama bakın bir de ne diyor?

"Büyük ve güçlü Türkiye silueti ufukta gözük müştür."

Ben kendisine sormak istiyorum:

Acaba ne tarafa bakıyor, hangi ufka bakıyor?

Külliyeye Ankara'da değil mi? O külliyeden çıkıp Kızılay'da Ulus'ta şöyle 5-10 vatandaşımıza bir sorsa, ben ufukta bir şey görüyorum sen de görüyor musun dese, anlayacak öyle bir şey olmadığını. Ama işte artık halk içine çıkmıyor.

Vatandaş böyle bir şey görmüyor. Ama biz değerli arkadaşlar, biz sokağa bakıyoruz. Çarşıya pazara bakıyoruz. Gençlerimizle konuşuyoruz. Çiftçilerimizle konuşuyoruz. Emeklilerimizle konuşuyoruz.

Biz ekonomide gerileme ve zayıflama görüyoruz. Bizim gördüğümüz bu.

O ufukta ne görüyor, bilmiyoruz. İnsanlarımızın umudunun tükendiğini görüyoruz. Gencecik çocukların, lisedeki çocukların.

Ben üniversiteye girsem dahi bu ülkede iş bulamam ki diye daha üniversite sınavına girmeden üniversite sonrası için ümitsizliğe, karamsarlığa kapıldığını biz görüyoruz.

O çocuklar ufukta bir şey görmüyor. Bu ülkenin gençleri şu anda ufka baktığı zaman derin bir karanlık görüyor. Başka bir şey görmüyor. Yazık günah.

Bu ülkenin pırıl pırıl, tertemiz gençlerinin, çocuklarının bu ülkenin geleceğiyle ilgili beklentilerini bu kadar karartmaya hakkınız yok ya. Yazıktır.

Bakın ne diyor, "büyük ve güçlü" Türkiye diyor.

Büyük ve güçlü ülke nasıl olur? Önce itibarını olur. Bakın ekonomiden önemlidir itibar. Çünkü itibar olunca arkasından ekonomik güç gelir. Önce itibarınız olacak.

İtibarlı olmak için de dünyada yalpa yapmayacaksınız. Zikzak yapmayacaksınız. U dönüşleri yapmayacaksınız.

Dün zalim dediğinize bugün dostum demeyeceksiniz. Dün elini sıkmam denilenle bugün kucaklaşmayacaksınız. Tutarlı olacaksınız.

İtibar böyle olur. Aynı zamanda bir ülkenin gücü ekonomik güçtür. O ekonomik güçle kendi güvenliğinizi sağlayabiliyor musunuz? O ekonomik güçle vatandaşlarımızın refahını artırabiliyor musunuz? Ülkenin gücü böyle ölçülür.

Pandemi en önemli güç testi oldu. Bu ülkenin devleti güçlü mü değil mi? En önemli testi pandemide yaşadık.

Ne oldu? Daha dün yayınlanan bankacılık verisi 15-16 milyonluk İstanbul'da 13 milyon borçlu var ya. Nüfus 15-16 milyon. Bireysel kredi borçlu sayısı 13 milyon İstanbul'da. Rakama bakın. Borç, kredi. Hani faize karşıydı ya.

Faiz %6-7'yken o dönemin bürokratlarına faizci diyordu ya. %19 faiz uygulamak necilik onu bilmiyoruz. Onu kendisinin tanımlaması lazım.

Şimdi borç üstüne borç, kredi üstüne kredi. Asıl destek nedir? Devletin pandemi döneminde vatandaşına doğrudan verdiği destek. Karşılıksız destek.

Kira desteği, aylık gelir desteği, öğrencilere, ev hanımlarına, sanatçılara, dükkânı kapanan esnafa destek.

Doğrudan desteklere baktığımızda bakın Türkiye nerede, lig nerede?

Şu küçücük kırmızı yer Türkiye. Sıralamaya bakın ya. Bakın Amerika'dan başlıyor. Arkasından İngiltere. Bakın vatandaşlarına bu desteği veren ülkeler nasıl verdi?

Bu ülkelerin hepsinin de Merkez Bankası bağımsız. Bu ülkelerin hepsi de para bastı. Para bastı ve bastığı parayı vatandaşına dağıttı.

Ama bütün finansal piyasalar bildi ki bu Merkez Bankası bağımsız. Böyle olağanüstü bir şartta para basılır, vatandaş rahatlatılır ama şartlar normale döndüğünde de derhal herkes bilir ki Merkez Bankası da normale döner.

Ama bizim Merkez Bankamız taraflı olduğu için, bizim Merkez Bankamız bağımsızlığını kaybettiği için ve hükûmetin de bu para basma alışkanlığı böyle dürtüler var.

Elinizin altında para basma makinası var, nasıl paraya sıkışırırsınız değil mi? Para basıyorsun, bir de para yok diyorsun. Nasıl olabilir yani?

Bas parayı dağıt değil mi? Denediler, pandemi dönemindeki ilk kur atağı o zaman geldi. Kur bir sıçradı hemen frene basmak zorunda kaldılar.

Niye? Çünkü Merkez Bankası'nın kredibilitesini pul ettiler. Merkez Bankası'na artık finansal piyasalar güvenemiyor. Çünkü Merkez Bankası'nın söylediğini yapıp yapmayacağını kimse bilmiyor.

Merkez Bankası başkanı çıkıyor: 'Şunu şöyle yapacağım, şunu hedefliyoruz.' İyi de belki bu gece sen değişeceksin ya. Senin dediğinin bir kıymeti yok ki.

Eskiden niye Merkez Bankası başkanının dediği önemliydi? Çünkü kanun gereği 5 yıllığın atanır ve 5 yıl kimse dokunamazdı. Bağımsızlık oradan geliyordu.

Merkez Bankası başkanı olan kişi bilirdi ki 5 sene yeri garanti. O rahatlıkla hareket ederdi. Onun bilinciyle söz verirdi. Tabi ki oraya atadığınız kişinin de dürüst, ehil, o işi yapan kişi olması lazım. Kadronun öyle kurulması lazım.

Merkez Bankası başkanlarına mevsimlik işçi muamelesi yapmayan ülkeler başarıyla pandemide kendi vatandaşlarına ciddi destek verdiler.

Gece yarısı kararnameleriyle tek kişinin imzasına göre hareket edilmeyen ülkeler, vatandaşına hakkını verebildi.

Bu önemli arkadaşlar.

Vatandaşa verilen destek bir lütuf değil, vatandaşın hakkı.

Herkes vergi ödüyor mu? Bu çarkla bu ödenen vergiyle dönüyor mu? Bu ne demek?

Vergi ödeyen herkes zor durumda devleti yanında görmek ister. Devletin yanında olması da onun hakkı. Lütuf değil, hak.

Ve dağıtılanlar da aslında hepimizden toplanan vergiler. Başka bir şey değil.

Şimdi ben sormak istiyorum Sayın Cumhurbaşkanına,

“Büyük ve güçlü Türkiye silüeti ufukta gözük müştür.” diyorsunuz ya...

Baktığınız ufukta hiç “Demokratik, özgür ve adil bir Türkiye” silüeti de görüyor musunuz?

Öyle bir hedef var mı? Hukukun üstünlüğünün olduğu, hukuk devletinin gerçekten çalıştırıldığı, yargının tarafsız ve bağımsız olduğu, özgürlüklerin olduğu, demokrasinin iyi işlediği bir Türkiye acaba sizin baktığınız ufukta görüyor musunuz diye ben sormak istiyorum.

Üzülerek söylüyorum: Göremez.

Çünkü demokrasiyle ilgili hiçbir yere başlarını çevirip bakmıyorlar artık. Özgürlüklerle ve adaletle ilgili her konuda başlarını başka yerlere çeviriyorlar. Baktıkları yönlerde bunları görmeleri mümkün değil.

İstedikleri kadar geçmişin başarılarıyla avutsunlar kendilerini; istedikleri kadar bizim başarılarımızla övünsünler. Nafile.

O başarılar; dürüst, çalışkan, işin ehli, tertemiz kadroların başarısıydı. Ortak aklın ve istişarenin başarısıydı onların hepsi.

Değerli arkadaşlarım, bakın, biz o hikâyeyi kapattık. Biz yepyeni bir hikâye yazmak için kolları sıvadık.

Çünkü biz daha asıl eserimizi yapmadık. Daha asıl hikâyemizi yazmadık. Emin olun, Türkiye'nin en başarılı olduğu dönemler var ya, o günlerdeki başarının çok daha iyisini yakalarız. En ufak şüphemiz olmasın.

Çünkü bu ülke 84 milyon nüfusuyla küçülmüş ekonomisiyle dahi en büyük 20 ekonomiden birisi olan bir ülke. Genç bir nüfusa sahip olan bir ülke. Ülkemizin potansiyeli çok büyük.

Yeter ki bu potansiyeli açığa çıkaralım. Yeter ki bu ülkenin insan kaynağını iyi yetiştirelim. Yeter ki Türkiye iyi yönetilsin.

Türkiye'yi en kısa sürede refah ve özgürlük rotasına sokacağız.

Herkesin can güvenliğinin, hak güvenliğinin ve mal güvenliğinin garantisi bizler olacağız.

Önce hukuku tesis edeceğiz, ardından ekonomimizi ayağa kaldıracacağız.

Güçlü, sürdürülebilir ve kapsayıcı bir büyümeyle topyekûn zenginleşeceğiz.

Gençlerin kaçmak değil, yaşamak istediği bir Türkiye'yi hep beraber inşa edeceğiz.

Yürekten inanıyorum ki;

DEVA Partisi'nin damlalarını tüm Türkiye'yle mutlaka buluşturacağız.

Bu yolculuğumuzda el ele verdiğimiz Yomra ilçe teşkilatımıza, Trabzon il teşkilatımıza başarılar diliyorum.

Hepinizi saygıyla, sevgiyle, muhabbetle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.